

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/639/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313205672
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6313205672.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa Z. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX G., prechodne bytom Z. XX, N. S. nad S., XXX XX J., P. republika, právne zastúpeného JUDr. Ivetou Horváthovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom B. Němcovej 1, 977 01 Brezno, proti odporkyni H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX G., právne zastúpenej JUDr. Máriou Stahovcovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom ČSA 18, 977 01 Brezno, o rozvod manželstva, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6C/223/2013-56 zo dňa 14. 02. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Účastníci konania n e m a j ú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov konania uzavreté dňa XX. XX. XXXX v G. s odôvodnením, že manželstvo v súčasnosti neplní svoj hospodársky, spoločenský a ani výchovný účel. Konštatoval, že manželia žijú oddelene približne od roka 2012, keď sa navrhovateľ prestal vracieť z pracovných turnusov pravidelne do miesta trvalého bydliska a našiel si novú známosť, s ktorou v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti. Navrhovateľ takýto stav nepovažuje len za prechodné oddelenie či odlúčenie manželov, naopak má za to, že si zariadil nový život a nemieni sa na Slovensko vrátiť a ani obnoviť manželské spolužitie s odporkyňou. Okresný súd vychádzal aj z tej skutočnosti, že pre trvalosť úmyslov navrhovateľa zotrvať v Českej republike svedčí aj skutočnosť, že sa spoločne so súčasnou partnerkou zaviazal splácať hypotekárny úver, ktorým bola financovaná kúpa spoločného bytu. Uviedol, že za príčinu rozvratu manželstva považuje narušenie vzťahov po trestnom čine navrhovateľa, v dôsledku ktorého došlo k úmrtiu ich spoločného syna a následne v odlúčení z pracovných dôvodov, počas ktorého sa manželia navzájom odcudzili, keď navrhovateľ v súčasnosti už voči odporkyni nepociťuje žiadne puto.

O trovách konania rozhodol podľa § 144 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej 15-dňovej lehote (§204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie odporkyňa. Uviedla, že „manželstvo účastníkov konania trvá 40 rokov, preto sa nechce rozviesť.“ Poukázala na okolnosti ich spolužitia v minulosti, spočívajúce v úmrtí ich syna a následného odsúdenia navrhovateľa k trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov, počas ktorej doby navrhovateľa navštevovala, posielala mu balíky a pod.. Po návrate z výkonu trestu odňatia slobody začal navrhovateľ pracovať v

Českej republike, avšak stále sa vracal do spoločnej domácnosti, do ktorej aj prispieval finančne a pokiaľ sa zdržiaval doma, venoval sa rodine. K zmene okolností došlo až v roku 2012, keď sa navrhovateľ začal domov vracat' čoraz zriedkavejšie, prestal posielat' pravidelne príspevky na domácnosť a odporkyňa sa dozvedela aj o novej známosti navrhovateľa, v dôsledku čoho si podala sama návrh na výživné na manželku, aby nemusela čakať, či nová známosť navrhovateľa pošle nejaké finančné prostriedky, prípadne v akej sume. Napriek tomu má za to, že v súčasnej dobe ide u navrhovateľa len o „ošial, ktorý pominie“, ona mu odpustí, a preto návrh na rozvod manželstva nie je dôvodný. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a návrh na rozvod manželstva zamietol.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že s tvrdeniami uvedenými odporkyňou v odvolaní nesúhlasí. Zotrvál na tom, že manželstvo je trvalo rozvrátené, a to najmenej od roku 2006, kedy sa vrátil z výkonu trestu a bol požiadany samotnou odporkyňou, „aby sa živil sám a tiež naučil žít sám“. Už v tom čase odporkyňa nemala záujem o spoločný rodinný život, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že byt, ktorý v tom čase vlastnili spoločne, predali a odporkyňa nadobudla nový byt, a to do jej výlučného vlastníctva, o čom navrhovateľa ani neinformovala. Práve z týchto dôvodov si navrhovateľ našiel prácu cez pracovnú agentúru v Českej republike, približne 3 roky už na Slovensku nebol a s odporkyňou sa vôbec nekontaktoval, posielal jej len peniaze. V súčasnej dobe si našiel v Českej republike známosť, žije s priateľkou spolu v jednej domácnosti a po rozvode má v úmysle uzavrieť manželstvo. Tvrdenie odporkyne, že sa z jeho strany jedná o „ošial, ktorý pominie“ poprel. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, nakoľko účastníci konania nežijú dlhodobo v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária a rovnakú dobu spolu ani intímne nežijú. Zdôraznil, že od neho nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, nakoľko manželstvo neplní žiadnu zo svojich funkcií.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým manželstvo účastníkov konania rozviedol (v poradí prvý) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (v poradí druhý) podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vyššie uvedené citované zákonné ust. § 219 O. s. p. umožňuje odvolaciemu súdu potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1), pričom odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nielen vo výroku, ale aj pokiaľ ide o jeho odôvodnenie presvedčivé a správne. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami uplatňovanými odporkyňou v priebehu prvostupňového konania, z ktorého dôvodu by odôvodnenie odvolacieho súdu bolo iba kopírovaním vecne správnych dôvodov. Na základe týchto skutočností odvolací súd pristúpil podľa § 219 ods. 2 O. s. p. k vypracovaniu tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia, pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odôvodnenie spĺňajúce všetky požiadavky ust. § 157 ods. 2 O. s. p. poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Aj odvolací súd má za preukázané, že návrh na rozvod manželstva bol v plnom rozsahu dôvodný, nakoľko manželstvo si neplní svoj účel, vyplývajúci z ustanovenia §-u 23 ods. 1 Zákona o rodine. Okresný súd dôsledne preskúmal a následne

právne vyhodnotil, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené, trvalo rozvrátené, v dôsledku čoho vyvodil správny právny záver, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Odvolanie odporkyne potvrdzuje správne právne závery okresného súdu, ak samotná odporkyňa potvrdila, že najneskôr od roku 2012 sa navrhovateľ začal domov vracieť čoraz zriedkavejšie, prestal zasielať domov príspevky pravidelne a naopak boli posielané treťou osobou, v dôsledku čoho musela podať návrh na výživné na manželku, čím taktiež potvrdila, že manželstvo si neplnilo ani hospodársku funkciu. Súčasne potvrdila i vedomosť o známosti navrhovateľa, ktorú po uplynutí dvoch rokov a skutočnosti, že navrhovateľ s ňou začal žiť a z ich strany došlo ku kúpe bytu, v ktorom v súčasnej dobe spolu žijú, nemožno považovať za známosť prechodnú, prípadne že by išlo o prechodné rozdelenie manželského spolužitia. Naopak, práve navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žije naďalej v spoločnej domácnosti s priateľkou v Českej republike a po rozvode má úmysel uzavrieť s ňou manželstvo. Poprel teda tvrdenie odporkyne, že by sa z jeho strany malo jednať o „ošial“, ktorý pominie“.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že v danom prípade boli splnené všetky hmotno-právne podmienky ustanovené pre rozvod manželstva účastníkov konania, ak účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti najneskôr od roku 2012, spoločne nehospodária, navrhovateľ odmieta obnoviť spolužitie a má známosť, s ktorou má záujem uzavrieť manželstvo, v dôsledku čoho je možné konštatovať, že manželstvo v súčasnej dobe už neplní žiadnu zo svojich funkcií.

Okresný súd sa správne zameril i na konštatovanie príčin rozvratu manželstva, za ktoré považoval jednak narušenie vzťahov po trestnom čine navrhovateľa, v dôsledku ktorého došlo k úmrtiu ich spoločného syna, ktoré skutočnosti medzi účastníkmi konania neboli ani sporné a v následnom odlúčení manželov z pracovných dôvodov, počas ktorého sa manželia navzájom odcudzili a navrhovateľ začal žiť v spoločnej domácnosti s priateľkou. Okresný súd sa teda správne v odôvodnení rozhodnutia zameril na argumenty, ktoré sú z hľadiska súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, stručne a jasne objasnil skutkový, ako i právny základ rozhodnutia, ktorý postačuje pre záver o tom, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný.

Okresný súd správne posúdil i otázku náhrady trov konania v zmysle ust. § 144 O. s. p., ktorú skutočnosť odvolací súd konštatuje napriek tomu, že výrok o trovách konania odvolaním napadnutý nebol, avšak ide o súvisiaci výrok rozhodnutia.

Vzhľadom na tieto dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto rozhodnutí, odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to v celom rozsahu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 144 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníci konania nemajú právo na náhradu trov v konaní o rozvod manželstva.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.